

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กิติมา สุรสนธิ. ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาสังคมที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของชาวกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2527.

นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. รายงานการวิจัยการศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ : กรณีข่มขืนกระทำชำเรา. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.

ปรมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2539.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2546.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: พีระพัฒนา, 2526.

ประภาศน์ อวยชัย. บทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.

พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนีละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์. ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บิ๊คเน็ต, 2543.

มนัสวีณี จันทเลิศ. อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนต่อเด็กและเยาวชน. เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: โครงการยุทธศาสตร์สื่อเด็ก, 2549.

รัตนา อังคณาสกุลเจริญ. รายงานการศึกษาเรื่องผลกระทบจากวีซีดี-เอ็กซ์ ที่มีต่อทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาของผู้ใช้ซอฟต์แวร์ ณ พันธุ์ทิพย์พลาซ่า. กรุงเทพมหานคร: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

เสาวภา วัชรกิตติ. รายงานการวิจัยเรื่องสาเหตุของปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

สุกัญญา ตีระวนิช. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร. รายงานสรุปผลการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

สุกัญญา บุรณเดชาชัย. ทฤษฎีและกระบวนการการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2539.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

_____. การวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, 2520.

สุชีลา ตันชัยนันท์. ข่มขืน : ปัญหาความรุนแรงทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ผลึก, 2535.

สุดสงวน สุธีสร. อาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

สุวัจจรา เปี่ยมญาติ, ชินนะพงษ์ บำรุงทรัพย์ และ วลัยวิภา บุรุษรัตนพันธ์. รายงานการวิจัยเรื่องตัวบ่งชี้และพัฒนาการการรับรู้ของเยาวชนไทยเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

โสภา ขปิลมณีน. บุคลิกภาพและพัฒนาการ : แนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติและการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

อรรถนพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.

อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคณะ. รายงานการวิจัยการกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทยและแนวทางการควบคุม. กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิมลอาร์ต โปรดักชั่นส์ จำกัด, 2527.

บทความ

ชนิษฐา สันติกุล. “หันมามองผู้ข่มขืนกันบ้าง.” วารสารสตรีทัศน์ 1 (กุมภาพันธ์-เมษายน 2526):73-75.

“จับ 5 โจ้เดนนกรูมโทรมหญิง.” เดลินิวส์ (8 ตุลาคม 2549):1.

“แจ้งจับ ด.ช.วัย 13 ข่มขืน ด.ญ.วัย 12.” ข่าวสด (13 ธันวาคม 2549):1

“ด.ช.วัย 11 ร่วมข่มขืน ในหมอนติดอ่างเป็นตำรวจ ชุดสาว.” ข่าวสด (4 ธันวาคม 2549):1.

“ด.ญ.วัย 14 โดน 4 โจรุมโทรมดับอนาถ.” ข่าวสด (4 กันยายน 2549):1 .

ศิรินันท์ สายประดิษฐ์ และ นิโคลาส ฟอร์ด. “การศึกษาวิถีชีวิตและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย.” ประชากรและการพัฒนา 14 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2536):2.

เอกสารอื่นๆ

เกษรวางค์ จินะแสน. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างถูกคุมความประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2542.

กรองทิพย์ จันแยม. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ขวัญไชย สันติภราภพ. “สาเหตุการก่ออาชญากรรมทางเพศของผู้ต้องขังเด็ดขาดเรือนจำกลางนครปฐม ศึกษากรณีข่มขืนกระทำชำเรา.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

จริญญา นิลแพทย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

จงกลณี โตสกุลวงศ์. “การวิเคราะห์ห้วงทศวรรษการให้ความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ลามกของ 9 สถาบันในสังคมไทย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ชฎานุช วีรสาร. “เนื้อหาด้านบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวัน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ชาติวุฒิ กังวล. “อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ชื่นสุมล อุกฤษฎวิริยะ. “อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทัศน์ประเภทเอ็กซ์ของเยาวชนไทยที่อยู่ในสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

เชษฐกฤต วรจันทร์. “ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการร่วมกันโทรมหญิงของเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

ณัฐนันท์ พิทักษา. “สาเหตุการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร.”

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

ดรุณี ภูษณสุวรรณศรี. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร.”

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

ธนะชัย ผดุงธิตี. “สื่อลามกกับผู้กระทำผิดทางเพศ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ธีรพล ยุกตะเสวี. “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีคดีอุกฉกรรจ์ในกรุงเทพมหานคร.” ปรินญามหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

นเรศร์ อินทรพรหม. “ผลกระทบจากการเสนอข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.

บัญญัติ สุชีวะ. “เรื่องเด็ก-ผู้ใหญ่.” ที่ระลึกในการเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2523.

ปัทมรา ศิวะพิรุฬห์เทพ. “การถอดมายาคติของ “การข่มขืน” : ศึกษาเปรียบเทียบผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงกับผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

ปัทมिता ทองสีมา. “การใช้โทรทัศน์ของเด็กภายในครอบครัว.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ไพโรจน์ ปัญญาประทีป. “ปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราของ
ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานวัยหนุ่ม
กลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

พินิจ ศุภมัสดุอังกูร. “เพศศึกษา : การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและ
หนังสือพิมพ์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.

พิมพ์พร ยิ่งยง. “ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน :
วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พวงเพ็ญ ใจกว้าง. “ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษา
เฉพาะเรือนจำกลางอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

พรศิริ มูลติชัย. “ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการ
กระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยา
และงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

ล้ำค่า โพธิ์กระจ่าง. “การใช้และความพึงพอใจจากสื่อของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรม
เบี่ยงเบน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ศรีอรุณ ตะโคดม. “ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร.”

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
2542.

สุกิจ ไหว้พัฒนกร. “ความคิดเห็นที่มีต่อภาพความรุนแรงในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม
และข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.”

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สุรพล ศรีวงศ์. “การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

สุวรรณี กัลยาณสันต์. “การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเรา.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

เสรี ภัทรพิศาล. “อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียน
อาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในสถาบันประเภท
วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 1-2.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

สมชาย อินโต. “ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทาง
เพศ ประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยา
และงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

อัปสร เสถียรทิพย์. “ความสนใจและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวจากสื่อมวลชนของเด็ก.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

อัมพร โอตระกุล, รวีวรรณ ไรจนวิภาค, ชัยวัฒน์ วงอาษา และ อัมพร ทัศนัญชลี. "ปัจจัย
ชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย."

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525-2526.

อิทธิพล ปรีดีประสงค์. "ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการธุรกิจสื่อทางเพศบนเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2546.

เอกภพ อินทวิวัฒน์. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ
ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ไอฟาร์ เอี่ยมประภาส. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน."
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อรอุษา จันทรวีรุจ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและ
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. "สถิติ." <<http://www.djop.moj.go.th>>. มกราคม 2550.

Books

Power, E., and Witmer, H. Prevention of Delinquency. New York: Columbia University
Press, 1951.

Sheldon and Glueck, E. Unravelling Juvenile Delinquency. Forth Printing.

Massachusetts: Harvard University Press, 1964.

Witur, Schramm D. Mass Communication Urban. Lllionis: University of Illionis Press,
1960.